Enderrock | Maria Folqué | Actualitzat el 11/11/2022 a les 18:00

miquel: «Faig una classificació taxonòmica dels diferents finals de les històries d'amor»

El cantautor igualadí parla sobre la composició del seu darrer treball

miquel | Juan Miguel Morales

Miquel Nafria, o **miquel**, com se'l coneix en el món de la música, és un cantautor igualadí que resideix a Barcelona. Després de publicar el seu primer àlbum conceptual, *ç* (autoeditat, 2021) publica el segon treball, *l·l* (autoeditat, 2022). El disc és un compendi de 10 cançons que parlen del dol romàntic, del desamor i dels finals.

'l·l' arriba després de 'ç'. Com ha canviat el miquel d'un disc a un altre?
Ha canviat molt. En el procés de crear el primer disc estava a casa els meus pares confinat. Vaig muntar un *homemade studio* a les golfes i en aquell moment vaig escriure totes les cançons, relatant el meu procés de dol, i després les vaig produir molt de pressa, en qüestió de dos o tres mesos. En canvi, en aquest disc, he anat fent cançons durant un any, escrivint i produint alhora, perquè ja tenia una idea més clara del que volia fer.

I els dos discos com es diferencien o en què s'assemblen?
Els dos discos parlen d'una història personal a través d'un discurs conceptual. Però en el primer disc, ç, segueixo una història, un procés de dol amb una persona real. En canvi, el segon és més

abstracte, més cerebral. Guiant-me per la idea dels punts finals de les històries d'amor, en faig una classificació quasi taxonòmica, basada en l'experiència personal però també en les experiències d'amics meus, que curiosament tots han patit ruptures aquest últim any.

Aquestes experiències de desamor apareixen en cançons com a "Putu amor de merda (!)" i "El misteri de qui matà el nostre amor". En quines emocions i sentiments més t'has basat per crear aquest disc?
Molts dels sentiments que poso al disc venen d'haver acabat una cosa que mai no va arribar a ser. D'aquí en vaig treure les fases del dol per l'amor romàntic. En el primer disc parlo del dol per la mort d'un amic, amb un missatge: s'han de dir les coses a temps. En el segon, el dol és purament per amor. Cada cançó parla d'un punt final, inclosa la mort, o en el cas de "Putu amor de merda (!)", d'un final on queda la ira. En alguns punts, els sentiments que hi reflecteixo es poden solapar amb els del primer disc, però en aquest estan més desordenats.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=fIiaRw-2GPM
Els títols de les cançons venen acompanyats de signes de puntuació entre parèntesis. Què signifiquen?
Volia fer un disc conceptual i que això quedès reflectit ja en els títols de les cançons. El primer disc estava dividit en parts, i volia que aquest es dividís en punts ortogràfics que es puguin relacionar amb el significat de les cançons. El punt abreviat, per exemple, parla d'aquelles coses que s'acaben abruptament, per culpa d'alguna força major. L'exclamació de "Putu amor de merda (!)" simbolitza la ira, i els punts suspensius quelcom que s'està acabant a poc a poc. Tot això ho vaig explicar a Twitter, i també el significat dels dos punts de l'última cançó "Lggeemmiinnaaddaa (:)", que simbolitza la unió de totes les altres cançons.

De fet, el videolyric de "Lggeemmiinnaaddaa (:)" no té lletra, sinó que hi ha un codi morse.
El codi morse de la cançó va sonant de fons amb el beat i són els punts i les ratlles d'una ela geminada, com es diu el disc i la cançó. Però en si el codi no forma cap paraula o cançó, sinó que va enumerant les inicials de tots aquests amics que m'han ajudat amb el disc també el noi que el va catalitzar. La volia fer com a CODA, l'última cançó de 'Ç', i crear una cançó final que les remescla totes per donar-li més cohesió a aquest disc conceptual.

En aquest disc, totes les portades de les cançons tenen un color, però "Lggeemmiinnaaddaa (:)" té tots els colors que surten a la portada del disc. Va ser una decisió teva o no va ser intencionat?
Les textures de les portades van d'acord amb el tema de cada cançó. "El misteri de qui matà el nostre amor (?)" és vermella com la sang, "La fi del món (.final)" és com un meteorit que decolora un tronc, el rastre del foc que ha passat, "Lggeemmiinnaaddaa (:)" és el remix de tots els colors, igual que la seva lletra és la mescla de tots els temes del disc.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=fQB15DIuYIw
Parlem de la teva sonoritat. Jugues molt amb els sintetitzadors de veu i l'electrònica per donar-li una volta a la música indie més tradicional. Per què vas decidir fer-li aquest gir a la teva música?
Vaig voler fer una sonoritat que crec que no està molt explotada a la música catalana, que sembla que només siguin les trompetes de **Txarango** o les lletres costumistes o acústiques de **Manel** o **Els Amics de les Arts**. Dins de l'indie català em faltava aquest punt d'experimentació: barrejar electrònica amb acústica o amb la música d'una orquestra. I així ho vaig fer tant en el primer àlbum com en aquest segon. "Vas volar (·)" té una vena més roquera, "Putu amor de merda (!)" és un pop xiclet, i "Viatge al passat (ii)" és un vals de piano amb elements *urban* i sintetitzadors.

D'aquest àlbum no hi ha cap videoclip. Hi ha previsió de fer-ne algun? També serien produïts i editats per tu, com en el cas dels del teu anterior disc?
En un principi sí, però al final els videoclips són un forat a la butxaca i en un projecte que està autogestionat, sense tenir cap discogràfica darrere, fer un videoclip són molts diners. Encara no sé

si faré alguna cosa, però si en fes seria un videoclip molt d'estar per casa.

Alguns dels temes estan compostos únicament per tu i en d'altres t'ajuntes amb el teu germà, Marc. Amb qui més has comptat per fer aquest treball
Amb en Marc ens vam confinar junts, i ja per 'Ç' vam compondre moltes cançons junts. Ell sol fer més les bases de les cançons, i jo faig la melodia i producció, però sobretot faig tota la lletra. També l'Oriol, el tercer germà, va fer els acords base de "Veure món (·,)". Tots tres tenim un grup de whatsapp i ens hi anem passant les idees que tenim. A "Viatge al passat (ii)" em va ajudar en Jan Aygua en la producció, i a "Vas volar (·)" en Pep Saula, em va fer la mescla i em va arreglar la producció. I a "La fi del món (.final)", vaig col·laborar amb l'Artur, en **Socunbohemio**.